

GAZETA

ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XVIII
Nr. 850
Vineri 13 mai
1966
pag. 25 bani

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

ANCHETA
NOASTRĂ

TINERI LA PORȚILE VIITORULUI

La optsprezece ani, viitorul este un timp fabulos care poate să se întindă pe spații imense, îndepărtate până undeva în zona infinitului. De aceea, în proiectele acestei vârste sînt imaginate drumuri netede, cel mai adesea presărate cu grădini și fructe de aur. Va fi viața corespunzătoare în realitate acestor proiecte, sau ele se vor destrăma cu trecerea timpului, atîmte de nemulțumiri, tristeți și dezamăgiri tirzii? În societatea noastră, unde celelalte condiții sînt create, răspunsul depinde de justetea alegerii pe care tinerii o fac la această mare răscruce a vieții.

Am întreprins în legătură cu această problemă, a alegerii profesiei, o anchetă în rîndul a o sută de elevi ai claselor a XI-a.

O sută de tineri...

dar numai 91 de proiecte

Clasica și banala întrebare „Ce vrei să te faci?” declanșează o explozie de proiecte. Regina profesilor, cea care deține cele mai numeroase acțiuni la bursa viurilor tineretului contemporan, este tehnică. Din cei o sută de tineri anchezați, treizeci și patru sînt de a-cum adepții ei înflăcărați. Divizat, această mare pasiune se distribuie și ea ierarhic. Cel mai mult — 14 — constructori, dintre care 10 de mașini și utilaj și 4 constructori „în general”. Urmează în ordine electronică, chimia industrială, energetică, radioteleviziunea, instalații, fizică macromoleculară, mecanică fină.

Ar veni la rînd, după numărul solicitărilor, profesia de profesor — cu 12 candidați pe diferite profiluri (științe naturale, istorie, limbi străine, matematică, geografie, educație fizică) și cea de medic (tot 12). Șase tineri se vor îndrepta spre științele economice, cinci doresc să devină cercetători în domeniul genetic, al biochimiei, al arheologiei, al istoriei artelor și al psihologiei. Patru se vor înscrie la arhitectură, trei la agronomie, unul la horticultură, unul la medicină veterinară, unul la științe juridice. Unul se visează marinar, altul aviator.

Nouă dintre tinerii anchezați nu au indicat nici o profesie. Pentru ei, viitorul se conturează ca un imens semn de întrebare. Cum se explică nehotărîrea lor? Trei dintre ei dau vina pe situația școlară. „Nu m-am gândit pentru că sînt corigență la o materie” — declară o elevă. O alta, în aceeași situație, precizează: „Sînt corigență la matematică”. Al treilea așteaptă să hotărască părinții. Cu ceilalți șase ne aflăm în plin mister: „Nu m-am decis” — declară și pun punct. Dar pînă cînd? Peste cîteva săptămîni, viața va veni să bată violent la ușa lor.

„Numai nouă” — ar putea spune cineva, adăugînd: „Ei, față de o sută, nu sînt prea mulți”. Dar nu e vorba de procente, ci de destinul a

nouă tineri. Nouă tineri care, ori-cum, își vor găsi un loc în viață dar care în loc să și-l aleagă de pe acum, chibzînd în liniște, se vor lăsa purtați de vîntul întâmplării.

În general, însă, n-am avea motive să deplîngem lipsa de seriozitate a tinerilor în privința alegerii profesiei. Dar să nu ne oprim aici și să încercăm să obținem o garanție (atît cît poate fi vorba de garanții în acest moment al vieții lor), că acești tineri nu ne vor înșela înșelîndu-se pe ei înșiși. Cea mai de seamă garanție o constituie seriozitatea alegerii lor, măsura în care se îndreaptă în deplină cunoștință de cauză spre o anumită profesie. I-am întrebat, de aceea, ce știu în legătură cu profesia aleasă. Și la această problemă răspunsurile lor sînt diverse, și, mai mult decît cele menite să indice „profesia” susceptibile de comentarii.

„Sînt avertizat, rămîn ferm pe poziție” — 18 elevi edificați

În primul rînd se cuvine să dăm cuvîntul unei categorii de elevi cu idei clare și idealuri precise pentru care alegerea profesiei este rezultatul unui crez de viață trecut prin focul unei respicte autoverificări. Sînt 18 elevi care, departe de a privi viitorul ca pe un drum prosărat cu roze, și-l reprezintă așa cum va fi, cu toate încercările lui. Răspunsurile lor sînt, în general, echilibrate. „Cred în luciditate, declară unul dintre ei. Cînd mi-am ales meseria de inginer constructor am știut la ce mă angajez. Știu că această profesie necesită foarte multă muncă, de care mi-ar place să mă achit într-un mod mai mult decît achitabil”. Altul: „Despre această profesie — profesia de medic — știu că necesită abnegație, pasiune. Și pentru cît pasiunea există, am ales-o”. Avertizați asupra redutelor de care e înconjurată cetatea profesiei îndrăgite, acești tineri au privit-o îndelung, și-au măsurat forțele și, mînați de dorința trezibilă de a o cuceri, au pornit la luptă. Știu că nu le va fi ușor, dar greutățile nu-i vor lua prin surprindere.

Mai departe, răspunsurile continuă în variații similare pe aceeași temă: „Vreau să devin energetician. M-am interesat la colegii mei mai mari în legătură cu disciplinele pe care trebuie să și le însușesc pentru această profesie, am stat de vorbă cu inginerii și i-am văzut la lucru. Am aflat și bune și... grele. Rămîn ferm pe poziție. Va fi profesia mea și o iubesc așa cum este”. „Doresc să devin inginer construc-tor în ramura construcțiilor de utilaje. Cunoștințele pe care le-am acumulat în această direcție sînt variate și multiple. Cred că exigențele profesiei sînt pe măsura posibilităților și a capacității mele”.

Toți au hotărît în deplină cunoștin-

ță de cauză, verificîndu-și opțiunile în lumina tare a unei ascuțite lucidități. Acești tineri alcătuiesc categoria pentru care alegerea profesiei comportă o doză minimă de riscuri. Teoretic, ei vor fi feriți de dezamăgiri tocmai pentru că au studiat bine drumul pe care îl vor urma și de aceea numărul „necunoscutelor” întîlnite în cale va fi foarte restrîns.

„Îmi place, și nimic mai mult” — 28 elevi subiectivi

Există un număr de tineri care, în alegerea profesiei, au în vedere un criteriu unic — preferința pentru o anumită disciplină. Îmi place sau nu-mi place cutare obiect de studiu, în măsura în care optîndez-te înclinării și preferințe reale, criteriul e valabil. Dar el nu poate constitui o garanție a valabilității alegerii atîta vreme cît obiectul acestei alegeri nu este cunoscut. „Aș dori să devin inginer chimist. Îmi place chimia, asta e” — declară un elev. „Aș dori să urmez electrotehnica sau construcția de drumuri și poduri, pentru că fizica îmi place foarte mult” — spune altul, fără nici o altă explicație. El va sustine pasiunea lor atunci cînd vor trebui să răspundă multiplexelor exigente la care îi va solicita profesia aleasă? Nu știm, pentru că ei înșiși nu cunosc aceste exigente.

În diferite variante, 21 de răspunsuri continuă pe aceeași temă. „M-a pasionat fizica încă din școală și am căutat să citesc lucrările apărute în acest domeniu. Am citit „Cursul de fizică generală” și citesc cu regularitate revista „Știință și tehnică”. De aceea vreau să devin inginer electronist”. Dacă acest elev a optat pentru electrotehnică fiindcă îi place fizica, un coleg al său se îndreaptă spre aceeași profesie pentru că îi place matematica. „M-a pasionat studiul matematicii încă de cînd eram elev la școala generală. De aceea vreau să devin inginer electronist”. Care din cei doi va găsi într-adevăr satisfacțiile așteptate în profesia aleasă?

Este firesc ca elevii să nutrească pasiune pentru studiul unui obiect. Unuia îi place literatura, altuia matematica, altuia istoria etc. Dar, a nu se confunda! Profesiiile nu sînt simple prieli de delectare intelectuale ci obligații sociale care solicită într-un întreg complex de eforturi între care cea de elevilor „le place” astăzi va ocupa numai o parte.

Alteori „plăcerea” este legată de un aspect întîmplător, mai mult sau mai puțin particular profesiei alese. „Mi-am ales profesia de inginer agronom pentru că îmi place natura patriei și peisajele ei”, sau: „Mi-am ales profesia de doctor veterinar

V. OCTAVIAN

(Continuare în pag. 4-a)

În laboratorul de fizică al Liceului nr. 2 din Roșiorii de Vede

IN CINSTEA CONGRESULUI SINDICATELOR

Maî sînt cîteva zile pînă la Congresul Sindicatelor din Republica Socialistă România. Membrii sindicatelor din învățămînt, la fel ca toți oamenii muncii din țara noastră, întîmpină acest eveniment intensificîndu-și munca pentru traducerea în viață a directivei celui de-al IX-lea Congres al P.C.R. Mobilizați și sprijiniți de organizațiile sindicale din școli, învățătorii și profesorii întîmpină Congresul Sindicatelor printr-o activitate însuflețită, menită să asigure încheierea cu succes a anului școlar, astfel încît acesta să însemne un nou pas în îndeplinirea sarcinii trasate școlii de către partid — aceea de a instrui și educa tînră generație la nivelul cerințelor contemporane.

Comitetul Sindicatului Învățămînt din orașul Craiova — ne-a spus președintele acestuia, prof. I. Ștefan, delegat la Congres — se preocupă intens, în această perioadă, de orientarea organizațiilor sindicale din școli spre sprijinirea activă a cadrelor didactice în vederea parcurgerii integrale a materiei prevăzute în programe. De asemenea, organizațiile sindicale din licee și școlile generale din Craiova, au inițiat, în colaborare cu conducerea școlilor, scurte colocvii menite să ajute profesorii în alegerea celor mai indicate modalități metodice de recapitulare finală. Aceste colocvii se adresează în special cadrelor tinere.

Și organizațiile sindicale din școlile orașului Ploiești și-au intensificat, în cîinstea Congresului Sindicatelor, activitatea, organizînd o serie de acțiuni în sprijinul muncii profesionale a membrilor de sindicat. Ele se preocupă îndesebî de cît mai buna organizare a pregătirii elevilor din clasele a VIII-a și a XI-a, așa încît să se asigure succesul lor deplin la examene. Astfel, directorii de școli sînt sprijiniți în organizarea consultațiilor pentru viitorii absolvenți, iar cadrele didactice sînt ajutate să desfășoare consultațiile în cele mai bune condiții, punîndu-li-se la îndemînă indicațiile bibliografice necesare. În același timp, organizațiile sindicale se îngrijesc ca în fiecare școală să existe un număr suficient de consultanți, astfel încît elevii să primească tot ajutorul necesar.

Urmîrind să creeze cele mai bune condiții de pregătire a elevilor pentru examene, organizațiile sindicale din școlile orașului Ploiești, îndrumate de comitetul sindicatului, se interesează și de felul cum se desfășoară pregătirea acestora în întemeiate, de felul cum se organizează regimul lor de studiu. În acest scop, membrii de sindicat care lucrează în internate au luat toate măsurile pentru ca elevii interni să învețe rațional, să se alterneze studiul cu odihna etc.

Acțiuni interesante și eficiente organizează în împlinirea Congresului Sindicatelor și clubul Sindicatelor din învățămînt din Capitală. Între altele, acesta a inițiat un ciclu de conferințe în sprijinul activității profesionale a cadrelor didactice. Astfel, conf. univ. dr. Cicerone Boghiarck a vorbit recent profesorilor despre legarea predării limbii latine de istoria literaturii române, critic literar I. D. Bălan a ținut o conferință pe tema „Probleme ale literaturii contemporane”, iar acad. Andrei Oțetea, adresîndu-se profesorilor de istorie, a vorbit despre probleme actuale ale predării istoriei patriei.

Cercul de artă plastică al clubului, care cuprinde profesori de desen din Capitală, a deschis recent o expoziție de pictură și artă grafică în care sînt prezentate lucrări privind viața nouă din patria noastră. La rîndul lor, cercurile de balet și de muzică pregătesc un spectacol în cîinstea acestui eveniment.

A început sfîrșitul anului școlar

Se apropie un „revelion” sut genului — revelionul profesorilor și al elevilor, care, la jumătatea anului calendaristic, încheie anul de învățămînt. Perioada de întîmpinare a acestui „revelion” este, pentru cei din profesie noastră, o perioadă de răspunderi mari. Cea mai însemnată este răspunderea promovării elevilor. Nu trebuie, printr-o corigență, să peccetluim soarta celui ce s-a îndreptat, dar nici nu trebuie ca într-un acces de indulgență momentană să anulăm nejustificat munca atentă de notare a unui an întreg.

Bine ar fi ca problema definițiilor mediilor s-o rezolve întotdeauna profesorul singur, printr-un dialog cu sine înșiși, întemeiat pe apreciere riguroasă, absolut obiectivă, a pregătirii elevilor lui. Dar vezi că în dialogul acesta încearcă uneori să pătrundă, să influențeze, dragostea părintească. Dragostea pă-

rîntescă excesivă — ca să fim mai precisi. Părinții celor amenințați încep să pună în mișcare angrenajele intervențiilor, uitînd că multe ori cît mijlocul cel mai eficace pentru îndreptarea situației este de-a-l determina pe copil să se pună pe carte.

Și, de ce să n-o mărturisim, o parte din dragostea părintească excesivă o prîia asupra sa și dirigintele — „părințele clasei” — mai indulgent de regulă decît restul profesorilor. Dirigintele „întelege”, restul profesorilor — nu! Firește, depinde de clasă: dirigintele unei clase devine parte din „rest” pentru altă clasă și invers.

Fenomenele e intrucîtva firesc: „părințele clasei” cunoaște mai îndeaproape viața personală a elevului său, și „explicit” cauzele rămînerii în urmă și, explicîndu-și-le, e tentat să le și justifice și de aici să le scuze, pe cînd

ceilalți profesori au în față doar elevul care dă răspunsuri nesatisfăcătoare.

Încă un element care duce la subiectivitatea dirigintelui sînt procentele. De pildă: dirigintele clasei a X-a, „A” are 88 la sută promovări, pe cînd dirigintele clasei a X-a, „B” numai 65 la sută. Clasa celui dintîi va fi considerată frumțasă, la ceilalți — codășă. Dacă cercetezi lucrurile mai aproape constăți că primul a „luptat” și a argumentat pentru promovarea fiecărui elev. Al doilea, însă, a acceptat notele și situația așa cum cu încheiat-o colegii săi, fără să încerce să-i influențeze. Cine are dreptate? — aceasta-i întrebarea. La „A” sînt mulți promovați, dar medii de 5 și 6 abundă. La „B” sînt promovați mai puțini, dar cu medii de la 7 în sus. La „A” falitiți, puțini cîți sînt, sînt căzuți la cîte 3 sau 4 obiecte. Nici unul la o singură materie. E un indiciu că i

Pagina 2: Tribuna experienței

Pagina 3: Opinii

Pagina 4: Creațiile cadrelor didactice

„COLOCVII”

o nouă revistă de educație

În curînd va apare revista „COLOCVII despre școală, familie, societate”. Această revistă se adresează părinților, corpului didactic, tineretului.

Vor fi dezbătute în coloanele ei problemele cele mai actuale ale vieții și educației tineretului, ale relațiilor între părinți și copii, ale relațiilor între școală și familie, îndrumări în legătură cu orientarea școlară și profesională a tineretului, destinate integrării în societate a tinerii generații.

Revista va publica atît articole teoretice privitoare la cunoașterea și educația copilului, cît și anchete, discuții, dialoguri, reportaje, sondaje sociologice, interviuri cu personalități marcante din lumea intelectualității noastre culturale și științifice, axate pe problemele educației. Atîl cadrele didactice cit și părinții vor găsi în noua revistă un ajutor de preț în munca lor plină de răspundere privind creșterea și educarea în spirit comunist a noilor generații de cetățeni.

Recomandăm în mod special școlilor și comitetelor de părinți această revistă, profilată pe problemele educației.

subiective, nu poți clădi pe ele un calcul riguros. E ca și cum ai măsura cu șublerul diametrul depetelor unei statui.

Atunci cînd stai de vorbă cu ei, și directorii sînt de acord că așa este, și inspectorii te aprobă. Dar la sfîrșitul trimestrului, în ședințele de analiză, lucrurile mai sînt judecate uneori tot în conformitate cu procentele. În asemenea cazuri se cer fiecărui diriginte situații amănunțite, notele se toarnă în tipare de fracții cu numitorul o sută și vai de cel care se situează pe ultimul loc. Ca pluta lui Kon-Tiki, rămîn deasupra valurilor cei care au știut să menajeze furiele zeului „procent”!

A început sfîrșitul anului școlar cu răspunderile dar și cu bucuriile lui. Una din ele este satisfacția promovării elevilor numai pentru că știu carte!

C. OTTESCU

Tineri la porțile viitorului

(Urmare din pag. 1)

pentru că mă atrag foarte mult a-malele, pentru care am o simpatie deosebită. Dar — cum se știe — meseria de inginer agronom nu se rezumă la plimbări în natură, după cum aceea de medic veterinar nu se rezumă la mingiuli de vite.

„Vreau să slujesc omenirea” — 30 de elevi romantici

Întâlnim și multe răspunsuri care dovedesc o dată mai mult elanurile generoase proprii tineretii. „Veni inginer constructor de hidrocentrale pentru a contribui la mărirea numărului „izoarelor de lumină” — spune un elev. „Mi-am ales profesia de inginer constructor pentru că țara are nevoie de constructori” — declară un altul. Doi elevi au ales medicina pentru că să fie de folos patriei. Răspunsuri asemănătoare au dat și citiva viitori chimiști, agronomi, sau cercetători în domeniul științei.

Dar „romanticii” noștri nu-și pot susține alegerea doar pe această bază. Nu aleg o anumită profesie pur și simplu din dorința de a slui omenirea, pentru simplul motiv că o pot slui la fel de bine alegând ori-care alta dintr-o mie. Lucrul ar fi posibil în cazul extrem și absurd în care omenirea n-ar avea nevoie decât de o singură profesie. În realitate, specialiștii din orice domeniu pot fi de folos patriei și omenilor cu condiția să dea întreaga măsură a capacității lor în profesia pe care și-au ales-o. Iar măsura întreagă poate fi dată abia atunci când profesia corespunde aptitudinilor individului și înclinațiilor sale, când el o practică cu pasiune, când, deci, din capul locului, ea a fost bine aleasă. Criteriul în acest caz, oricât de frumos, rămâne și el insuficient.

Este foarte posibil ca simpatia pe care elevii o nutresc acum pentru fizică, pentru matematică, pentru floră sau pentru animale să le stimuleze și să le înfrângă dragostea pentru profesie către care îi mină ea. Dar e tot atât de posibil ca pasiunea agronomă de astăzi să i se acrească de agronomie iute și de grabă atunci când va constata că în loc să se delecteze cu parfumul florilor va trebui să transpire din greu pentru a spori producția de porumb la hectar.

„Înșelătorul „mi se pare că” — 15 elevi superficiali

Există, printre tinerii anchești, o categorie la care criteriile alegerii profesiei sunt cel puțin de neînțelese. „Doresc să mă fac profesoră de istorie — declară o elevă — pentru că de curând facultatea de istorie a primit numele istoricului cu renume mondial, N. Iorga”. Ne bucură prețuirea pe care o arată această elevă marelui savant. Dar ce s-ar fi întâmplat dacă facultatea n-ar fi primit acest nume? O altă elevă: „M-am hotărât să dau la energetică. Motivul? Mi se pare că aici am să reușesc. Despre meseria sau profesia pe care o voi avea în sfârșitul facultății nu știu nimic. Poate voi avea ocazia să răspund peste șapte ani”. Ei poftim! — și vine să exclami. Și dacă peste șapte ani o să ne spună că această profesie nu îi se potrivește, ce-i facem? Nu știu câmpul e ireversibil? „Vreau să devin economist” — spune un elev și te-ai aștepta ca, exprimând această dorință, să fie îndemnat de un anumit aspect al profesiei sale. Dar,

la întrebarea „ce știi în legătură cu profesia aleasă?” ne răspunde candid: „Habar n-am”. Îți vine să simți, dar știind că de acest „habar n-am” atrănu soarta unui om, îl privești tăcut și îngrijorat.

Dacă speța lui „habar n-am” (care cuprinde vreo 7 elevi din cei 100 anchești de noi) ne lămurește cât de nelămurii sunt acești tineri, există și o altă categorie, mai disimulată, în care răspunsurile de tipul „mi se pare că”, „cred că”, „s-ar putea să”, „nu prea știu bine” sînt de-a dreptul derutante. Iată citim noastre: „As vrea să merg la facultatea de biologie deoarece pe mine, în general, am impresia că mă atrag științele naturii”. „As vrea să mă fac profesor de educație fizică pentru că, așa mi se pare, că sportul mă atrage”.

Astfel de hotărâri, luate pe muciă simonșă a „părerilor” implică perspectiva virtuală a nerezitării și poate chiar a ratării. Termenii pot fi exagerați alina vremea cit vorbim despre copii de 18 ani. Dar e mai bine să-i folosim acum ca spețioare decât mîine ca diagnostic.

Orice profesor, diriginte sau director, își poate prezenta, mai ales spre sfîrșitul anului școlar o întreagă listă de acțiuni inițiate în școala sa în vederea orientării profesionale a elevilor. Aceste acțiuni privesc de obicei elevii ca pe un bloc omogen și ar putea fi clasificate pe câteva tipuri: 1) ora de dirigiență pe tema alegerii drumului în viață; 2) întâlniri cu foștii elevi ai școlii; 3) întâlniri cu oameni ai născut din întreprinderi și instituții; 4) vizite în întreprinderi și instituții; 5) vizite cu părinții.

Dar nu formele sînt cele care ridică probleme, ci conținutul lor. Căci iată ce se întâmplă uneori.

În ora de dirigiență, se prezintă un referat despre frumusețea și perspectivele unei profesii sau unui grup de profesii. Elevii ascultă pasivi și spun câteva cuvinte, mai mult sau mai puțin formale, la „discuții”, iar dirigintele trage concluzii „în general”.

Iată și o „întîlnire”. Vine în fața elevilor, să zicem, un inginer specialist în mecanică fină, le explică onest elevilor despre ce e vorba în această meserie, le spune ce perspective și ce satisfacții oferă ea și îi îndeamnă să se îndrepte spre această profesie. Cu rezerva că, de obicei, în astfel de împrejurări, se evită a se vorbi despre unele cerințe ale profesiei respective care i-ar putea pune în gardă pe elevi, restul ar merge. Dar cîți muncitori, tehnicieni sau ingineri pot să prezinte în școală, în timpul unui an, astfel de expunerți? Doi, trei, patru, cinci? Oricît de mulți ar fi, sînt departe de a acoperi numărul profesieiilor a căror statistică am schitat-o mai sus.

Vizitele în întreprinderi sau instituții nu pot fi nici ele mai multe. Dacă vizita are loc, să zicem, la o uzină chimică, trei-patru elevi care vor să se specializeze în chimie industrială vor participa cu interes la această acțiune, vor primi unele informații utile. Dar celorlalți 26-27 din cei treizeci de elevi cîți are de obicei o clasă, ale căror proiecte sînt legate de cu totul alte profesii, vizita aceasta nu le spune nimic. Ei vor aștepta rîndul altei vizite, care să le dea răspunsuri legate de problemele lor. Dar a efectua vizite într-o astfel de măsură încît să fie prezentele elevilor toată diversitatea de profesii pe care și le-ar putea alege ei e ca și cum ai încerca barierele imposibilității.

Dorind să definească raportul dintre acțiunile subordonate orien-

țării profesionale și problemele rezolvate și acute ale acestei orientări, un profesor le asemăna cu deosebirile dintre pătrat și linia curbă. „Noi încercăm să aplicăm liniile rigide — imbinat în colțuri, ca la un pătrat — ale acțiunilor noastre la conturul curb, cu o înfățișare de puncte sinuoase, pe care îl reprezintă în realitate problema orientării elevilor”. Dacă, în general, munca educativă trebuie privită ca o muncă diferențiată, determinată de datele personale ale fiecărui elev, în orientarea profesională diferențierea trebuie să atingă gradul cel mai ridicat. Fiecare elev își alege o altă profesie, fiecare este potrivit pentru un anumit domeniu de muncă și deci fiecare are nevoie de alte îndrumări, de alte relații în legătură cu viitorul lui profesie.

Fără să contestăm valabilitatea diversității de acțiuni enumerate mai sus, trebuie să arătăm că aceslea toate suferă de același păcat: elevii sînt tratați ca o masă amorfă, careia i se aplică, fără diferențieri, aceeași rețetă în diferite variante.

Ce-ar fi dacă, în loc să aplicăm mecanic aceste rețete tuturor elevilor, am porni de la datele unei anchete scolare și am încerca să aflăm, într-o primă ipostază, preferințele — oricît de fanteziste sau de

neclare — ale elevilor? Ce-ar fi dacă, după ce am aflat aceste preferințe, i-am informăm asupra perspectivelor pe care le oferă profesia aleasă, asupra greutăților pe care le au de înfrînt pe drumul alegea? Și ce-ar fi dacă, apoi, confruntînd preferințele elevilor cu aptitudinile lor, cu posibilitățile lor de a se realiza în domeniile pentru care au optat, le-am recomanda ceea ce credem că li s-ar potrivi mai mult?

N-am mai fi puși atunci în fața unor elevi care cu câteva săptămîni înainte examenului de maturitate nu știu ce vor face în viață, nici a altora care știu ceva vag, nici a altora care și-au ales profesia la întâmplare sau și le-au ales închipindu-și, în legătură cu ele, cu totul altceva decît sînt în realitate.

Pe cîte căi se poate realiza această îndrumare, nu e cazul să arătăm. Cînd e vorba să inițieze acțiuni profesorii nu sînt lipsiți de fantezie (drept dovadă, avem amintite chiar aici câteva dintre ele). Dar principala nu-l constituie acțiunile în sine, ci măsura în care ele răspund unor probleme concrete, reale, mășura în care îi ajută intr-adevăr pe elevi și nu rămîn simple manifestări formale.

Al 54-lea concurs de matematică

Devenit de mulți ani tradițional, concursul de matematică pentru elevii liceelor, al școlilor pedagogice profesionale și tehnice de măști și-a încheiat de curînd a 54-a ediție.

Rezultatele lui sînt dintre cele mai rodnice. A crescut numărul participanților (la etapa locală „au luat startul” peste 21.000 de elevi din 785 de școli situate în 370 de centre), după cum a crescut și numărul celor reușiți la etapa regională, ceea ce a făcut ca la etapa finală să se înfiltească 315 elevi (față de 181 în anul precedent), reprezentînd 154 de școli din 86 de centre. Numărul mare de elevi premiați la etapa finală (7 premii I, 6 premii II, 10 premii III), ca și cele 25 de mențiuni, dovedesc buna pregătire a concurenților din toate clasele în condițiile unei exigențe sporite.

Concursul de matematică din acest an — ca și cele din anii precedenți — s-a bucurat de un sprijin susținut din partea secțiilor de învățămînt. De asemenea, mii de profesori au depus o muncă asiduă și rodnică atît pentru pregătirea ele-

vilor în vederea participării la cele trei etape ale concursului, cît și pentru asigurarea unei desfășurări a acestora.

În fruntea participanților la concurs s-au clasat elevii Liceului nr. 2 din Ploiești, al Liceului nr. 3 din Iași, al liceului „Petru Groza” și „Spiru Haret” din București, al Liceului nr. 1 „Papiu Ilarian” din Tg. Mures, al Liceului „M. Eminescu” din Satu Mare și al Liceului „Nicolae Bălcescu” din Cluj. Printre cei cărora li s-a acordat premiul I se află și un elev al Școlii profesionale din Tirgoviște. Au primit de asemenea premii elevi de la Ștefănești-Argeș, din Făget, de la Școala profesională din Bocșa etc.

Din rîndurile elevilor evidențiază la ultima etapă a concursului vor fi selecționați membrii echipei române la cea de a 8-a olimpiadă internațională de matematică a elevilor, care va avea loc în luna iulie a.c. în R. P. Bulgaria. Succes deplin „olimpicilor” noștri la această întrecere internațională!

TIBERIU ROMAN

Discuții despre mișcarea sportivă din școli

Recent la U.C.F.S. s-au discutat o serie de probleme legate de activitatea de cultură fizică și sport a elevilor și studenților. Cu acest prilej s-au propus o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea mișcării sportive în școli și universități.

S-a subliniat, între altele, faptul că în atenția profesorilor de educație fizică trebuie să stea mai ales calitatea activității, nu numărul sec-

țiilor sportive. Se impune de asemenea, după cum s-a arătat în cursul discuțiilor, ca directorii școlilor să arate un interes sporit față de activitatea sportivă, să sprijine extinderea formelor simple de practicare a exercițiilor fizice, cît și activitatea competițională. La rîndul lor, secțiile de învățămînt au fost chemate să îndrume mai atent activitatea profesorilor de educație fizică.

Creările cadrelor didactice

La clubul Sindicatelor din Învățămînt s-a deschis de curînd o expoziție care cuprinde lucrările unor membri ai cnaclului „Ion Andreescu”. Este vorba de profesorii Ion Cîrdei, Jean Nițescu și Vera Veselovsch-Nițescu.

Profesorul Ion Cîrdei este prezent cu lucrări de grafică. Expozentele sale sînt numai cîteva din sutele de imagini pe care le-a prins acest pasionat cronicar al Bucureștiului din zilele noastre. Ele reflectă preferința artistului pentru contrapunctul de elemente cu semnificații simbolice: „Noul și vechiul în Piața Gării de Nord”, „Lingă Magistrală Nord-Sud”, „Șantier la Balta Albă”, „Betoniere pe strada Juului”, „Blocul Automatic”, „Întreceri între arbori și blocuri”. Aceștea li se adaugă alte și alte aspecte de muncă — „Stație de mașini”, „Asanări pe Valea Plîngerii”, „Primul pilon” etc.

Profesorul Jean Nițescu, stăpîn pe meșteșugul său, își atînește privirile către universul uman, înfățișînd cu pătrundere psihologică chipuri de constructori ai socialismului. Deosebit de expresivă este în această privință pictura „Idee nouă”. Portretele de muncitori li se alătură aceluia al cercetătorilor și ale tinerilor studenți („În bibliotecă”, „Student” etc.).

Pictorul Nițescu expune, de asemenea, un număr de peisaje viguroase, în care aspectele naturii sînt împlinite prin munca constructivă a omului („Complexul carbonifer Schitu Golești”, „Peisaj industrial”, „La Mamaia”, „Centrul Sibiului” etc.).

Profesoara Vera Veselovsch-Nițescu, are o personalitate lirică și este mai înclinată spre visare decît ceilalți doi expoziții. Lucrul acesta se vede și în portretele expuse — dintre care menționăm cele intitulat „Tinerete” și „Avînt tineresc” — dar mai cu seamă în lucrările înfățișînd flori și naturi statice. Lucrările Verei Veselovsch-Nițescu au o muzicalitate izvoită din încintarea provocată de impresiile senzoriale, legate de formă, linie și mai cu seamă de culoare.

JEAN NIȚESCU:

„Idee nouă”

ION CÎRDEI:

„Noul și vechiul în Piața Gării de Nord”

N. VASILESCU:

Peisaj industrial”

BIBLIOGRAFIE

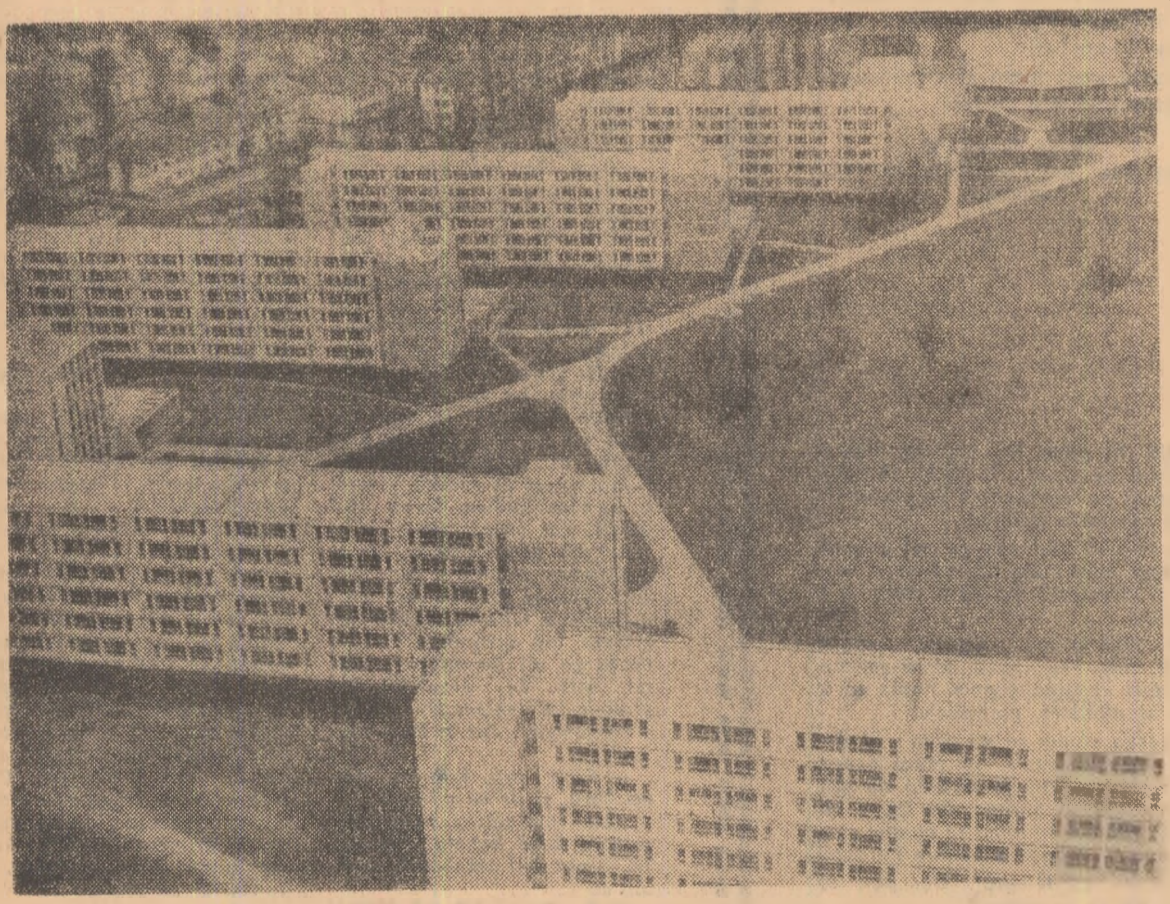
„CARTEA PRIN POȘTĂ”

„Cartea prin poștă” pune la dispoziția învățătorilor și profesorilor lucrări din toate domeniile care li interesează. Ele se pot obține contra ramburs, direct la domiciliu, printr-o simplă carte poștală adresată librăriei „Cartea prin poștă” Buc. str. Serg. Nuțu Ion nr. 8-12, ralonul V. I. Lenin. Pot fi comandate și lucrări în curs de apariție. Aceșta vor fi expediate, contra ramburs, la cîteva zile după apariție.

Iată o serie de lucrări care pot fi comandate la „Cartea prin poștă”:

- EDITURA POLITICĂ
- K. Marx, Fr. Engels — Despre artă și literatură — vol. I — 16 lei
- EDITURA DIDACTICĂ
- N. Popescu, T. Botez, L. Dudnicov, L. Solcănescu — Metodica predării limbii ruse în școala generală — 12 lei
 - A. Hollinger — Metodica predării algebrei în școala de 8 ani — 12 lei
 - Clara Chiosa — Metodica predării limbii române în școala generală — 15 lei

- EDITURA ACADEMIEI
- I. Muslea, Gh. Alexiei — Texte populare inedite — 8 lei
 - Documente Hurmuzachi — vol. XXI — 63 lei
 - C. C. Giurescu — Tîrguri sau orașe și cetăți moldovenești pînă în secolul XVI — 22 lei
 - Gh. Vrăbule — Balada populară românească — 12 lei
 - N. Gubogiu, M. Mustafa — Extrase din cronicile turcești privind țările române — vol. I — 28 lei
 - Atlas lingvistic român — vol. V — Seria nouă — 100 lei
 - Gramatica limbii române — vol. I-II — 51 lei
 - V. Scurtu — Termene de înrudire în limba română — 13 lei
 - O. Papadima — Cezar Bollic — mo. norafie — 12 lei
 - O. Berciu — Cultura Hamangia — 25 lei
 - H. Mihăescu — Influența grecească asupra limbii române pînă în sec. al XV-lea — 10 lei
 - Histria — vol. II — 42 lei
 - Dictionarul limbii române, litera M, fasc. 6,7 — 14 lei
 - G. Phrantzes — Cronică (traducere V. Grecu) — 39 lei
 - Dictionar german-român — 80 lei
- EDITURA ȘTIINȚIFICĂ
- M. Seche — Schiță de istorie a lexicografiei române — vol. I — 5,25 lei
 - I. Roman — Vorbiri mai bine scrise, mai bine românești — 4,25 lei
- Analiza gramaticale și stilistice — ed. II-a — 6,25
- C. C. Giurescu — Viața și opera lui Cuza Vodă — 13 lei
 - R. Descartes — Geometria — 4 lei
 - L. Blaga — Istoria gândirii social-politice în Transilvania — 13 lei
 - D. Berciu — Zorii istoriei în Carpați și în Dunăre — 11,50 lei
 - Al. Rosetti — Istoria limbii române — vol. IV-VI — 12,50 lei
- EDITURA PENTRU LITERATURĂ
- I. Măsoilă — Teatrul românesc — 22 lei
 - Titu Maloescu — Critică — 18 lei
 - Vera Călin — Metamorfozele măștilor comice — 6 lei
 - N. Manolescu — Lecturi înțelese — 4,50 lei
 - Dan Hăușcă — Otensiva Imposabilă — 7 lei
 - D. Ceresanu — Argeșul și folclorul — 8 lei
 - G. Călinescu — Viața lui Eminescu — 15 lei
 - I. Vitner — Literatura în publicațiile muncitorești — 15 lei
- EDITURA TINERETULUI
- G. Călinescu — Studii și cercetări de istorie literară — 4,25 lei
 - I. D. Bălan — Octavian Goga — 5 lei
 - Al. Piru — C. Negruzzi — 4 lei
- EDITURA PENTRU LITERATURĂ UNIVERSALĂ
- T. Vianu — Postume — 4,75 lei

Complexul studentesc din cartierul Grozăvești